

Fiscale Actualiteit

Nr. 15 Jaargang 33 week 17-23 april 2014

Versijnt wekelijks, behalve in weken 1, 19, 31-35, 44 en 52 Afgiftekantoor Brussel X P2A9387

inhoud

vlaams gewest

Voortaan vrijstelling
successierechten bij
wettelijke terugkeer 1

circulaire over fairness tax

Fairness tax bij uitkering
van meerwaarden op
aandelen ingeperkt 3

btw-tarief

Cassatie bevestigt : sauna
6 % 7

korte berichten

Vrijstelling
bedrijfsvoorheffing
wetenschappelijk
onderzoek :
regels voor advies over
projecten 10

Agenda 12

In het Staatsblad van
31 maart tot 1 april 2014 12

deel nalatenschap, dus successierechten

**oplossing :
conventioneel beding
van terugkeer
annuleert schenking bij
vooroverlijden**

vlaams gewest

Voortaan vrijstelling successie- rechten bij wettelijke terugkeer

Sarah VAN BREE assistent Universiteit Gent, faculteit Economie en
Bedrijfskunde

Als ouders een schenking doen aan een kind, dat daarna overlijdt zonder zelf kinderen te hebben, keert die schenking terug naar de ouders. Met dat erfrechtelijke automatisme wordt nu rekening gehouden in de successierechten. De Vlaamse wetgever vindt het onlogisch dat de ouders dan successierechten zouden moeten betalen op goederen die van henzelf afkomstig zijn. Daarom worden die goederen voortaan vrijgesteld. Een conventioneel beding van terugkeer wordt daardoor echter niet noodzakelijk overbodig (decreet van 6 december 2013, BS 14 januari 2014).

Wanneer bloedverwanten in de opgaande lijn (ouders, grootouders...) een schenking tijdens het leven hebben gedaan aan hun kinderen en die kinderen sterven vervolgens zonder nakomelingen, dan keren die goederen krachtens artikel 747 BW automatisch terug naar het vermogen van die ascendenten, als de geschonken goederen zich nog in natura in de nalatenschap bevinden.

Tot voor kort betaalden de ascendenten successierechten op de goederen die zij reeds vroeger hadden geschonken aan een descendent. De goederen die terugkeren, vormen immers de zgn. anormale nalatenschap van de vooroverleden begunstigde en daarvoor was in het Wetboek Successierechten geen vrijstelling opgenomen. Daar komt nu een einde aan met het decreet van 6 december 2013.

Het decreet bevat geen uitdrukkelijke datum van inwerkingtreding, dus is het van toepassing op nalatenschappen die openvallen vanaf 24 januari 2014 (tien dagen na publicatie).

Er bestond wel al een manier om de successierechten te vermijden. Veel schenkers denken echter niet aan die oplossing omdat ze geen rekening houden met de mogelijkheid dat hun kind vóór hen zou sterven. De klassieke oplossing bestaat erin om in de schenkingsakte een conventioneel beding van terugkeer op te nemen. Dat houdt in dat men een uitdrukkelijke ontbindende voorwaarde aan de schenking koppelt, namelijk in geval de begunstigde vooroverlijdt, al dan niet zonder afstammelingen. Dat conventioneel beding van terugkeer kan identiek hetzelfde gevolg hebben als de wettelijke terugkeer in artikel 747 BW, maar kan ook beperkter of uitgebreider zijn. Wanneer de ontbindende voorwaarde uitwerking krijgt (door het vooroverlijden van de begunstigde), wordt de schenking geacht nooit te hebben plaatsgevonden, en zijn er dus geen successierechten verschuldigd. De goederen die het voorwerp uitmaken van de schenking onder conventioneel beding van terugkeer, behoren in dat geval immers niet tot de nalatenschap.

De nieuwe vrijstelling staat in een nieuw artikel 55quinquies W.Succ. :

«Van het recht van successie en van het recht van overgang bij overlijden wordt vrijgesteld de waarde van de zaken die ascendenten verkrijgen uit de nalatenschap van de erflater, indien cumulatief aan volgende voorwaarden is voldaan :

1] de zaken werden door die ascendenten onder levenden aan de erflater geschonken vóór diens overlijden;

- 2] de zaken bevinden zich nog in natura in de nalatenschap of hiervoor is, indien zij werden vervreemd, nog een schuldvordering in de nalatenschap aanwezig;
3] de erflater is zonder nakomelingen gestorven.

De vrijstelling ... is slechts van toepassing indien in de aangifte van nalatenschap uitdrukkelijk om de toepassing van dit artikel wordt verzocht.»

schenking bewijzen

Om de vrijstelling te genieten, moet dus aan enkele voorwaarden voldaan worden. De ascendenten moeten iets geschonken hebben. De vrijstelling geldt enkel voor de waarde van de zaken die vóór zijn overlijden zijn geschonken aan de erflater¹. De ascendenten zullen dan ook moeten bewijzen dat ze de goederen waarvoor zij de vrijstelling van successierechten vragen, voorafgaand aan de erflater hebben geschonken². Verder moeten de goederen zich nog in natura in de nalatenschap bevinden, of – als de goederen zijn vervreemd – een schuldvordering. De erflater moet bovendien zonder afstammelingen overleden zijn. De vrijstelling moet ten slotte in de aangifte worden aangevraagd.

vrijstelling uitdrukkelijk vragen

Wat met conventioneel beding van terugkeer ?

conventioneel beding blijft zinvol

De vraag is dan of een conventioneel beding van terugkeer dat uitwerking krijgt als de erflater (voor)overlijdt, nog steeds aangewezen is in de hypothese dat de erflater geen kinderen nalaat, nu de wettelijke terugkeer wordt vrijgesteld van successierechten. Het antwoord is ‘ja’. Want bij een conventioneel beding van terugkeer kan de langstlevende echtgenoot van de erflater geen vruchtgebruik laten gelden op de geschonken goederen, terwijl dat bij wettelijke terugkeer wel mogelijk is.

optimalisatie

Ook als de erflater kinderen heeft, kan zo’n beding handig van pas komen. Want als het conventioneel beding in werking treedt en de goederen terugkeren naar de ascendenten, kunnen die vervolgens een schenking doen aan de kleinkinderen. Dat is het instrument bij uitstek wanneer de successierechten hoger zouden uitvallen dan de schenkingsrechten.

uit handen van schoonfamilie

Ten slotte kan in het kader van het ouderlijk vruchtgenot en goederenbeheer een conventioneel beding van terugkeer een gewiekst instrument zijn om te voorkomen dat de goederen in handen komen van de (ex-)echtgenoot van de erflater.

Het conventioneel beding van terugkeer wordt meestal *optioneel* gemaakt om de schenkers de keuze te laten al dan niet gebruik te maken van hun recht van terugkeer, rekening houdend met het fiscale plaatje en de concrete gezinssituatie.

Ook volgens buitenlandse wetgeving

Het valt op dat de nieuwe wettekst niet expliciet verwijst naar artikel 747 BW. In plaats daarvan worden de toepassingsvoorwaarden van die bepaling herhaald. Bedoeling daarvan is ook een wettelijke terugkeer op basis van een gelijkaardige *buitenlandse* bepaling onder de nieuwe vrijstelling te laten vallen.

geen expliciete verwijzing naar art. 747 BW

In een eerste versie van het voorstel van decreet stond nog dat de vrijstelling van successierechten enkel van toepassing is in de gevallen van terugkeer zoals bepaald in artikel 747 BW of in een gelijksoortige bepaling die geldt in een land binnen de Europese Economische Ruimte.

Maar na advies van de Raad van State is dat aangepast. De Raad vond het niet duidelijk aan welke specifieke voorwaarden moest zijn voldaan opdat een (buitenlandse) bepaling als een ‘soortgelijke’ bepaling te beschouwen is. De Raad suggereerde dan ook om de voorwaarden voor de vrijstelling vast te leggen door de beoogde elementen uit artikel 747 BW over te nemen. De Raad van State achtte een expliciete verwijzing naar dat artikel niet noodzakelijk omdat volgens hem uit de toelichting bij het voorstel voldoende duidelijk blijkt dat, wat België betreft, die regeling wordt bedoeld³. En die suggestie is dus gevolgd.

¹ Uit de wettekst zelf blijkt niet duidelijk of een onderhandse schenking die wordt *geregistreerd na het overlijden*, de toepassing van de regeling in de weg staat. Maar volgens ons komt zo’n geval niet in aanmerking voor de vrijstelling. Het hof van beroep te Gent heeft immers geoordeeld dat registratie van een schenking na het overlijden geen afbreuk doet aan de betaling van de successierechten (Gent 3 januari 2012, G 12/0064 www.monkey.be – in de context van art. 7 W. Succ.).

² *Parl. St.* VI. Parl. 2012-13, nr. 2097/4, 2 (toelichting bij het amendement met de uiteindelijke versie).

³ *Parl. St.* VI. Parl. 2012-13, nr. 2097/3, 5-6.

Geen geregistreerde schenking vereist

Oorspronkelijk stond in het ontwerp ook nog dat de schenking van de goederen die na het overlijden terugkeren, geregistreerd moest zijn. Alleen *geregistreerde* schenkingen zouden dus later recht geven op een vrijstelling van successierechten. Het registratiebewijs van die schenking zou men zelfs bij de aangifte moeten voegen¹.

**verplichte registratie
was eerst bedoeling**

Maar ook daar had de Raad van State bedenkingen bij². Hij vroeg zich af of de bedoeling was dat door het registreren ervan de schenkingsakte vaste datum verkrijgt op een tijdstip vóór het overlijden (zie ook vtn. 1 op p. 2). De Raad stelde voor om die voorwaarde uitdrukkelijk toe te voegen als dat effectief de bedoeling was, met eventueel een termijn die minstens moet zijn verlopen tussen de schenking en het overlijden. Het bleef echter voor de Raad onduidelijk waarom het bewijs daarvan door andere middelen uitgesloten werd. De registratieverplichting zou ook nog andere problemen doen rijzen. Het Wetboek Registratierechten verplicht immers niet *alle* schenkingen te laten registreren. Als registratie niet verplicht is, kan men wel vrijwillig een akte ter registratie aanbieden. Daardoor geldt er in principe ook geen termijn voor die formaliteit. Dat betekent dat in theorie zo'n schenkingsakte ook na het overlijden nog ter registratie aangeboden kan worden. De Raad zag echter niet in wat het nut van die verplichting in dat geval nog is. Bovendien kennen niet alle EER-landen een stelsel van registratie van schenkingen. De aanvankelijk voorgestelde regeling legde dus een verplichting op in gevallen waar er voor het overige geen verplichting bestaat en zelfs in gevallen waar registratie niet mogelijk is. De voorwaarde leek ook Europeesrechtelijk problematisch in het licht van het vrij verkeer van kapitaal, waar successies deel van uitmaken. Door een registratieverplichting op te leggen voor inwoners van andere EER-landen, zelfs van landen waar geen registratie mogelijk is, zou de vrijstelling voor sommige niet-inwoners niet gelden. De Raad van State concludeerde dat de voorwaarde dat de schenking geregistreerd moet zijn, niet pertinent is en in strijd met hogere rechtsnormen. Daarom is de voorwaarde dat de schenking geregistreerd moet zijn, geschrapt. Ook niet-geregistreerde schenkingen komen dus in aanmerking voor de vrijstelling. Een verplichte registratie zou trouwens ook het effect van de vrijstelling deels teniet doen: wat men uitspaart aan successierechten zou dan (geheel of gedeeltelijk) opgaan aan registratierechten. Anderzijds blijft niet-registratie natuurlijk het risico inhouden dat successierechten verschuldigd worden als de *schenker* overlijdt binnen drie jaar na de schenking, maar dat staat volledig los van de nieuwe maatregel.

**ook vrijstelling voor
niet-geregistreerde
schenking**

We kunnen niet anders dan concluderen dat dit een goed wetgevend initiatief is, dat ook het algemene rechtvaardigheidsgevoel ten goede komt. Behalve het verdriet dat het overlijden teweegbrengt, zal men in de toekomst geen fiscaal nadeel meer ondervinden door de wettelijke terugkeer. Er zullen geen successierechten meer te betalen zijn als de geschonken goederen terugkeren van het vermogen van de overleden descendent naar het vermogen van de ascendent.

circulaire over fairness tax

Fairness tax bij uitkering van meerwaarden op aandelen ingeperkt

Pieter VAN DEN BERGHE Director EY Tax Consultants

De langverwachte circulaire inzake de fairness tax is eindelijk gepubliceerd (AAFisc nr. 13/2014, Ci.RH.421/630.788, 3 april 2014). Hoewel veel vragen onbeantwoord blijven, biedt de circulaire oplossingen voor enkele belangrijke problemen.

¹ Parl. St. VI. Parl. 2012-13, nr. 2097/1, 2-3 (aanvankelijk voorstel van art. 55quinquies, lid 2 W.Succ.).

² Parl. St. VI. Parl. 2012-13, nr. 2097/3, 6-7.

De circulaire bespreekt de wet van 30 juli 2013. Die wet heeft de fairness tax ingevoerd als een afzonderlijke aanslag van 5,15 % op uitgekeerde winsten die niet effectief zijn belast wegens de aftrek voor risicokapitaal of overgedragen verliezen (art. 219ter WIB 92; zie *Fisc. Act.* 2013, 27/1). De fairness tax treft binnenlandse vennootschappen en Belgische inrichtingen van buitenlandse vennootschappen. De tax geldt niet voor kmo's in de zin van artikel 15 W.Venn.

Berekening

als méér dividend dan effectief belaste winst

De fairness tax wordt berekend op de uitgekeerde dividenden in de mate dat die de belastbare grondslag overtreffen. Belaste reserves die zijn gevormd tot en met aanslagjaar 2014, ontsnappen aan de fairness tax en kunnen in mindering worden gebracht (onder voorbehoud van toepassing van de overgangsbepaling voor aj. 2014 en de zgn. LIFO-regel). Op basis van een breuk wordt de fairness tax beperkt tot het deel van de uitgekeerde winst dat niet effectief aan belasting is onderworpen wegens de aftrek voor risicokapitaal of overgedragen verliezen.

De circulaire verduidelijkt de grondslag van de fairness tax aan de hand van een eenvoudige formule (randnr. 20) :

$$(A - B) \times C$$

De onderdelen van de formule worden als volgt toegelicht :

- A = het bedrag van de betaalde of toegekende dividenden min de effectief aan de Ven. B. onderworpen grondslag (dus na alle aftrekken). De circulaire bevestigt dat alleen de belastbare grondslag die onderworpen is aan de gewone tarieven van de Ven. B. (zoals bedoeld in art. 215 en 216 WIB 92), in mindering kan worden gebracht (dus niet de bestanddelen van de winst die aan een ander tarief belast worden, zoals meerwaarden op aandelen) (randnr. 12);
- B = betaalde of toegekende dividenden die afkomstig zijn van uiterlijk tijdens het aanslagjaar 2014 aangelegde en belaste reserves;
- C = een breuk met als teller de in mindering gebrachte vorige verliezen en aftrek voor risicokapitaal en in de noemer het fiscaal resultaat na de eerste bewerking in de zin van artikel 74 KB/WIB 92.

Circulaire tempert impact

voorbereidende werken : fairness tax op meerwaarden

Hoewel vrijgestelde meerwaarden op aandelen die zijn gerealiseerd door grote vennootschappen, sinds de programmawet van 27 december 2012 belastbaar zijn (aan een tarief van 0,412 % – art. 217 WIB 92), mogen zij niet worden afgetrokken van de grondslag van de fairness tax. Want alleen de grondslag die is onderworpen aan de gewone tarieven (art. 215 en 216 WIB 92), kan worden afgetrokken (zie hierboven). Uit de voorbereidende werken blijkt bovendien dat vrijgestelde meerwaarden op aandelen zouden worden uitgesloten van de noemer van de breuk (C) omdat zij niet behoren tot het fiscaal resultaat na de eerste bewerking (*Parl. St.* Kamer 2012-13, nr. 53-2891/4, 14 en 53-2891/7, 33). Voor de invulling van de noemer van de breuk werd verwezen naar code 1430 van de Ven. B.-aangifte (nr. 53-2891/4, 14). Het gevolg daarvan is dat meerwaarden op aandelen – als de daarmee corresponderende winst uitgekeerd wordt – niet alleen onderworpen zouden zijn aan de nieuwe belasting van 0,412 % maar ook aan de fairness tax.

circulaire ziet het anders

Maar daar wordt nu op teruggekomen. Volgens de circulaire zijn de meerwaarden op aandelen die onderworpen zijn aan 0,412 %, wél begrepen in het resultaat na de eerste bewerking (randnr. 16). Die meerwaarden zouden niet worden verwerkt als een aanpassing in meer van de begintoestand van de reserves (code 1051/006), maar worden behandeld als een bestanddeel waarvoor de aftrekbeperking van artikel 207 WIB 92 geldt. Volgens de circulaire moet niet code 1430, maar code 1410 in de noemer worden opgenomen.

code 1410 i.p.v. 1430 in noemer

Het belang in de praktijk kan worden geïllustreerd aan de hand van een eenvoudig voorbeeld van een vennootschap die een totale winst van 1 000 realiseert en als dividend uitkeert. Die winst omvat een meerwaarde op aandelen die belastbaar is tegen 0,412 % van 900. Daarnaast beschikt de vennootschap over een aftrek voor risicokapitaal van 100 :

Berekening vennootschapsbelasting	1	2	3
Dividenden	1 000	1 000	1 000
Resultaat van het belastbare tijdperk (code 1410)	1 000	1 000	1 000
Min : Meerwaarden op aandelen belastbaar tegen 0,412 %	-900	-900	-900
Resterend resultaat (code 1430)	100	100	100
Min : Aftrek voor risicokapitaal	-100	-100	-100
Belastbaar tegen gewoon tarief (code 1460)	0	0	0
Meerwaarden op aandelen belastbaar tegen 0,412 %	900	900	900
Belasting @ 0,412 %	4	4	4

Berekening fairness tax	Parl. voorb. : meerwaarde <i>niet</i> in noemer	Circulaire : meerwaarde <i>wel</i> in noemer	De lege ferenda : volledige uitsluiting
A : dividenden na aftrek van het resultaat dat belastbaar is tegen gewoon tarief	1 000 (1 000 – 0)	1 000 (1 000 – 0)	100 (1 000 – 900)
B : opname van uiterlijk tijdens aj. 2014 aangelegde en belaste reserves	0	0	0
C : breuk met als teller de afgetrokken vorige verliezen en aftrek voor risicokapitaal en als noemer het fiscaal resultaat na de eerste bewerking	100/ 100 = 100 %	100/ 1 000 = 10 %	100/ 1 000 = 10 %
$(A - B) \times C =$	1 000	100	10
Fairness tax @ 5,15 %	51,50	5,15	0,515

Overeenkomstig de parlementaire voorbereiding zou de volledige winst van het boekjaar (1 000) *inclusief de meerwaarde op aandelen* worden onderworpen aan fairness tax (51,50 – zie kolom 1).

circulaire brengt verbetering

Volgens de berekening in de circulaire wordt de fairness tax op meerwaarden op aandelen die belastbaar zijn aan 0,412 %, gemilderd door de opname van de meerwaarden in de noemer van de breuk. De fairness tax bedraagt dan in het voorbeeld 5,15 i.p.v. 51,50 (zie kolom 2).

... maar nog geen volledige oplossing

Toch moet méér fairness tax worden betaald als de belastbare basis meerwaarden omvat die zijn belast aan 0,412 %. Dat probleem kan worden opgelost door die meerwaarden niet alleen in de noemer op te nemen (C), maar ze ook in mindering te laten komen van de grondslag van de fairness tax (A). In dat geval zou de fairness tax in het voorbeeld slechts 0,515 bedragen (zie kolom 3). Voor dat probleem kon de circulaire binnen het bestaande wettelijk kader echter geen oplossing bieden.

Overgangsbepaling voor aanslagjaar 2014

De meeste interpretatieproblemen waren er tot nu toe met de B in de formule, dus de mogelijkheid om de grondslag van de fairness tax te verminderen met dividend dat afkomstig is van ‘oude’ reserves, met name uiterlijk in aj. 2014 aangelegde reserves. Artikel 219ter, § 3, lid 2 WIB 92 bevat een uitzondering op die regel : «voor het aanslagjaar 2014 kunnen de voor datzelfde aanslagjaar uitgekeerde dividenden nooit geacht worden afkomstig te zijn van de voor datzelfde aanslagjaar belaste reserves». In de rechtsleer is gesteld dat die bepaling vatbaar is voor verschillende interpretaties (*Fisc. Act.* 2013, 27/2).

uitzondering alleen van toepassing op aj. 2014

De circulaire hakt nu de knoop door en bevestigt dat het gaat om een overgangsbepaling die alleen geldt voor de berekening van de fairness tax *in het aanslagjaar*

‘oude’ reserves (B) zijn specifiek voor aj. 2014 alleen die van aj. 2013 en eerder vanaf aj. 2015 die van aj. 2014 en eerder

2014 (randnr. 14). Voor dat aanslagjaar kunnen enkel de dividenden die afkomstig zijn van voorheen en uiterlijk tijdens het aanslagjaar 2013 aangelegde en belaste reserves, in mindering worden gebracht van de grondslag van de afzonderlijke aanslag. Vanaf aj. 2015 is de uitzondering gewoon niet meer van toepassing en kan men alle dividenden in mindering brengen die afkomstig zijn van voorheen en uiterlijk tijdens het aanslagjaar 2014 aangelegde en belaste reserves. De circulaire bevestigt daarmee de interpretatie van N. Lippens in *Fisc. Act.* 2013, 27/2.

Tussentijdse dividenden

De circulaire licht ook toe hoe diezelfde overgangsbepaling voor aanslagjaar 2014 moet worden toegepast in het kader van tussentijdse dividenden en interimdividenden (randnr. 14) :

tussentijds dividend

- als de algemene vergadering beslist om een tussentijds dividend uit te keren, kan dat in mindering worden gebracht van de grondslag van de fairness tax indien het «voortkomt uit de voorheen en uiterlijk met betrekking tot het aanslagjaar 2013 aangelegde in aanmerking komende belaste reserves».

In de praktijk zal dat wellicht mogelijk zijn omdat een tussentijds dividend m.b.t. aanslagjaar 2014 vennootschapsrechtelijk slechts kan worden geput uit de reserves van het vorig afgesloten boekjaar, met name aanslagjaar 2013;

interimdividend

- als de raad van bestuur beslist om een interimdividend uit te keren, kan dat eveneens in mindering worden gebracht van de grondslag van de fairness tax, indien het «voortkomt uit de voorheen en uiterlijk met betrekking tot het aanslagjaar 2013 *eventueel* in aanmerking komende belaste reserves». Aan die voorwaarde zal slechts voldaan zijn als het interimdividend wordt geput uit overgedragen winst van het vorige boekjaar, maar niet als het wordt geput uit de winst van het lopende boekjaar.

Hoewel de circulaire dit niet uitdrukkelijk stelt, moet die redenering *mutatis mutandis* ook gelden voor tussentijdse en interimdividenden m.b.t. aj. 2015.

Voor de boekhoudkundige verwerking van tussentijdse dividenden of interimdividenden verwijst de circulaire naar CBN-advies nr. 2009/1 van 14 januari 2009. Dat advies vat ook de vennootschapsrechtelijke aspecten samen.

LIFO-regel

Zoals gezegd wordt geen fairness tax berekend op dividenden die opgenomen zijn uit ‘oude’ reserves. Maar men kan niet zomaar stellen dat een dividend geput is uit oude reserves. Want krachtens de LIFO-regel (art. 219ter § 3 lid 1 WIB 92) wordt een opname van voorheen belaste reserves (zie hoger, factor B) bij voorrang aangerekend op de laatst aangelegde reserves. Die regel verhindert dat belastingplichtigen de opname bij voorrang zouden aanrekenen op de oudste reserves (van aj. 2014 en eerder) om zo de grondslag van de fairness tax te kunnen verminderen.

aanrekening op laatste reserves ≠ aanrekening op winst van boekjaar

De circulaire legt uit hoe de LIFO-regel moet worden toegepast in aanslagjaar 2014, waarvoor de overgangsbepaling geldt (randnr. 15). Volgens de circulaire is de LIFO-regel bij voorrang van toepassing op de voorheen aangelegde en belaste reserves van aanslagjaar 2013 – en dus niet op de winst van het lopende boekjaar. De circulaire maakt daarmee o.i. duidelijk dat de LIFO-regel geen fiscale fictie inhoudt dat vennootschappen moeten worden geacht eerst de winst van het lopende boekjaar uit te keren (over die discussie : Pieter Van Den Berghe, «Fairness tax : kaas met gaten», *AFT* 2014.2, 25-26). Logischerwijze zou die interpretatie niet alleen moeten gelden voor aanslagjaar 2014, maar ook voor de volgende aanslagjaren.

verrekenbare bestanddelen

De circulaire bevestigt voorts dat niet alleen voorafbetalingen en roerende voorheffing (art. 304 § 2 lid 2 WIB 92), de fictieve roerende voorheffing en het FBB (art. 292 WIB 92), maar ook het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling (art. 292bis lid 1 WIB 92) verrekenbaar zijn met de fairness tax (randnr. 27 e.v.).

Veel vragen blijven onbeantwoord

De circulaire biedt oplossingen voor een aantal praktische problemen, maar laat veel vragen onbeantwoord. Zo wordt niet dieper ingegaan op de berekening voor Belgische inrichtingen van buitenlandse vennootschappen.

geen oplossing voor bepaalde vrijstellingen

De oplossing die de circulaire aanreikt voor meerwaarden op aandelen die belast-

baar zijn aan 0,412 %, kan binnen het bestaande wettelijke kader niet worden doorgetrokken naar andere vrijstellingen, zoals neerwaartse *transfer pricing*-aanpassingen in de zin van artikel 185, § 2 WIB 92 of gewestelijke steun die is vrijgesteld op grond van artikel 193*bis* en 193*ter* WIB 92.

De circulaire gaat ook niet in op het probleem van de verenigbaarheid van de fairness tax met de dubbelbelastingverdragen, het Europees recht en de Grondwet (zie daarvoor *AFT* 2014.2, 22). Die punten kunnen trouwens niet door een circulaire worden opgelost, maar vereisen een fundamentele bijsturing van de fairness tax.

btw-tarief

Cassatie bevestigt : sauna 6 %

Jurgen OPREEL Managing Partner De btw-lijn

Een sauna is wel degelijk een inrichting van vermaak zoals bedoeld in rubriek XXVIII van de tabel A bij het KB nr. 20. Dus is het verlenen van toegang ertoe onderworpen aan het verlaagd btw-tarief. Na het hof van beroep komt nu ook het Hof van Cassatie tot dat besluit (Cass. 20 maart 2014, F.12.0203.N).

Toegang tot en gebruik van inrichting voor cultuur, sport of vermaak : 6 %

6 % voor cultuur, sport of vermaak

Er geldt een verlaagd btw-tarief van 6 % voor de toekenning van het recht op toegang tot inrichtingen voor cultuur, sport of vermaak, alsmede de toekenning van het recht er gebruik van te maken (rubriek XXVIII tabel A bijlage bij KB nr. 20). Maar tegelijkertijd worden van dat verlaagd tarief uitgesloten :

- de toekenning van het recht gebruik te maken van automatische ontspannings-toestellen;
- de terbeschikkingstelling van roerende goederen.

**maar niet voor
persoonsverzorging**

Diensten van persoonsverzorging zijn daarentegen onderworpen aan het btw-tarief van 21 %. Daaronder verstaat de fiscus : diensten die gewoonlijk worden verstrekt door kappers en kapsters, schoonheidsspecialisten, manicuren, pedicures, uitbaters van saunabaden, van schoonheidsinstituten en andere gelijkaardige inrichtingen (besl. nr. E.T.61.427, 6 mei 1988).

**fiscus : sauna is
persoonsverzorging**

Ook «het geheel van prestaties verstrekt in het kader van de exploitatie van een sauna, daaronder begrepen de eventuele gymnastiekoefeningen en -lessen ter vervolglediging van de dienst», rekent de fiscus tot diensten van persoonsverzorging die aan het tarief van 21 % onderworpen zijn (besl. nr. E.T.45.941, 24 juli 1984).

Is sauna inrichting voor cultuur, sport of vermaak ?

De exploitant van een kuuroord met een hotel en een aquapaleis 'aquadroom' (Turks stoombad, verschillende soorten binnen- en buitensauna's, baden) onderwerpt de toegangsprijs voor het aquapaleis aan 6 % btw. Maar volgens de fiscus biedt de exploitant enkel diensten aan die uitsluitend betrekking hebben op lichaamsverzorging en enkel dienen voor de relaxatie en ontspanning van de gebruiker. De fiscus belast het inkomgeld dan ook aan 21 %.

**hof van beroep : sauna
is vermaak**

Het hof van beroep stelt echter dat het aquapaleis deels een inrichting is voor sport, namelijk het binnenbad dat wordt gebruikt voor aquasporten (aquagym, aqua-aerobic, aquajogging, aquasteps met muziek of dansen in water), en deels een inrichting voor vermaak (het Turks stoombad enz.) (Brussel 12 september 2012 – voor een uitgebreide bespreking : zie *Fisc. Act.* 2013, 13/13). Dus zijn de inkomgelden vergoedingen voor diensten zoals bedoeld in rubriek XXVIII van tabel A KB 20, d.w.z. amusement, genoeg, ontspanning, plezier, volgens het Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, en dus onderworpen aan het tarief van 6 %.

**fiscus : 6 % enkel voor
cultureel vermaak**

Tegen die uitspraak tekende de administratie cassatieberoep aan, met onder andere

als motivering dat onder categorie 7 van de bijlage III bij de Btw-richtlijn (waarvan de rubriek XXVIII van de tabel A van de bijlage van het KB nr. 20 de omzetting is) enkel die inrichtingen bedoeld zouden zijn die op *cultureel* gebied ontspanning en vermaak verzorgen.

want richtlijn verwijst naar culturele evenementen

Die bijlage III van de Btw-richtlijn somt de goederenleveringen en diensten op waarop de lidstaten een verlaagd tarief mogen toepassen. Categorie 7 van die bijlage vermeldt: «het verlenen van toegang tot shows, schouwburgen, circussen, kermissen, amusementsparken, concerten, musea, dierentuinen, bioscopen, tentoonstellingen en soortgelijke culturele evenementen en voorzieningen».

Cassatie : ‘vermaak’ is niet alleen cultureel

Cassatie : ook inrichtingen die louter vermaak aanbieden

Hoewel dus in die omschrijving de woorden «soortgelijke *culturele* evenementen en voorzieningen» worden gebruikt, volgt Cassatie het standpunt van de fiscus niet. Dat enkel inrichtingen die op *cultureel* gebied ontspanning en vermaak verzorgen, bedoeld zouden zijn, steunt volgens het Hof op een verkeerde rechtsopvatting. Cassatie baseert zich daarvoor op een uitspraak van het Hof van Justitie in de Belgische zaak Erotic Center, waarin het zich moest uitspreken over de toepassing van het verlaagd btw-tarief op de inkomsten uit filmcabines voor het bekijken van erotische films (C-3/09, 18 maart 2010 – in het cassatie-arrest verkeerdelijk vermeld onder het nummer C-9/09; *Fisc. Act.* 2010, 12/10).

‘vermaak’ begrijpen in gebruikelijke betekenis

Volgens het Hof van Justitie blijkt uit de hele opsomming dat categorie 7 van bijlage III bij de Btw-richtlijn betrekking heeft op het verlenen van toegang tot verschillende evenementen en voorzieningen op het gebied van *cultuur en vermaak*. Bij gebrek aan een definitie van die begrippen in de Btw-richtlijn, moet die formulering uitgelegd worden volgens de gebruikelijke betekenis van die woorden, aldus het Hof van Justitie. En dat past dus ook het Hof van Cassatie toe.

Hof van Justitie gebruikt ook ander criterium

Overigens was het eindoordeel van het Hof van Justitie in die zaak vooral gebaseerd op een ander punt. Het Hof vond namelijk dat zo’n filmcabine niet als een ‘bioscoop’ kwalificeert omdat de in de bijlage bij de richtlijn genoemde evenementen en voorzieningen als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat ze *voor het publiek* toegankelijk zijn tegen betaling, zodat al wie het toegangsrecht betaalt, het recht krijgt *gezamenlijk* gebruik te maken van de voor die evenementen of voorzieningen kenmerkende culturele diensten en ontspanning. Het Hof van Justitie vindt dat het verlaagd tarief dus niet van toepassing is op betalingen door een consument om *individueel* een film of filmfragmenten te kunnen bekijken in een afgesloten ruimte.

zijn privésauna’s uitzondering ?

Die discussie is in het geschil over de sauna niet aan de orde, en komt dus evenmin aan bod voor het Hof van Cassatie. Maar als die redenering voor de in de rubriek 7 van de bijlage III van de Btw-richtlijn opgesomde evenementen ook opgaat voor de andere ‘soortgelijke evenementen en voorzieningen’, dan zou dat kunnen betekenen dat zogenaamde privésauna’s (waarbij de klant voor een bepaalde tijd de sauna afhuurt) mogelijk het verlaagd tarief niet kunnen genieten.

In elk geval is het voor *publiek toegankelijke* sauna’s vrij duidelijk geworden dat de vergoedingen die zij ontvangen voor het verlenen van toegang tot en gebruik van de sauna-inrichting, onderworpen zijn aan het btw-tarief van 6 %.

prijs opsplitsen ?

Als de exploitant daarnaast ook nog andere diensten aanbiedt die in de toegangsprijs begrepen zijn, maar geen betrekking hebben op de toegang tot en het gebruik van de inrichting zelf (zoals bv. massage, schoonheidsbehandeling, ...), dan moet ons inziens in principe de prijs worden uitgesplitst om op het gedeelte dat betrekking heeft op de toegang tot en het gebruik van de sauna-inrichting het verlaagd tarief te kunnen toepassen.

deel van ruimere dienstprestatie of niet ?

Het voorgaande is alleen maar een principe. Omdat in de praktijk de feitelijke exploitatieomstandigheden van geval tot geval verschillen, is het nodig elk geval individueel te analyseren en op basis van de concrete feitelijke omstandigheden na te gaan of de dienstverlening bestaat uit het verlenen van het recht op toegang tot en gebruik van de sauna-inrichting, dan wel of dat slechts een onderdeel is van een ruimere dienstprestatie die haar eigen btw-regeling kent. Zo wordt bv. bij een hotel waar de gasten ‘gratis’ gebruik kunnen maken van de sauna, dat als een bijzaak van de hoteldienst beschouwd.

Teruggaaf teveel afgedragen btw ?

**minister bemoeilijkt
teruggaaf teveel
afgedragen btw**

**want aantonen dat
teveel afgedragen btw
is teruggestort aan
klant**

Btw-plichtigen die op basis van dit Cassatie-arrest overwegen om de door hen teveel afgedragen btw terug te vragen van de Staat, zijn gewaarschuwd. Op een vraag over de eventuele onterechte toepassing van het tarief van 12 % (of 21 %) op het verstrekken van spijzen (en dranken) via automaten in een verbruikszaal, antwoordde de minister (Vr. nr. 654 V. Wouters, 26 februari 2013, *Vr. en Antw.* Kamer 2012-13, afl. 53-103, 93) dat die btw enkel kan worden teruggevraagd voor zover :

- de btw-teruggaaf nog niet is verjaard, en
- de te veel in rekening gebrachte btw aan de klanten is terugbetaald.

Voor die tweede voorwaarde beroept de fiscus zich op de rechtspraak van het Hof van Justitie over 'ongerechtvaardigde verrijking' (zie *Fisc. Act.* 2013, 26/5). Die zou erin bestaan dat de verkoper geld opstrijkt dat eigenlijk toekomt aan de klant (die teveel btw betaald heeft). Onder andere in de zaak Marks & Spencer (C-309/06, 10 april 2008) oordeelde dat Hof dat «het gemeenschapsrecht zich er niet tegen verzet dat onder een nationaal rechtstelsel de teruggaaf van ten onrechte geheven belastingen wordt geweigerd in omstandigheden waarin dit zou uitlopen op ongerechtvaardigde verrijking van de rechthebbenden».

Het hof van beroep in Antwerpen heeft zich over een gelijkaardige problematiek uitgesproken in verband met een reisbureau dat de btw terugvorderde die het ten onrechte over aangerekende dossierkosten bij de verkoop van vliegtuigtickets had afgedragen (Antwerpen 11 september 2012, A12/0737 www.monkey.be). Het hof weigerde de btw-teruggaaf omdat het reisbureau niet kon aantonen dat :

- er verbeterende stukken waren opgemaakt met vermelding van het voor teruggaaf vatbare bedrag;
- de vereiste inschrijvingen in een teruggaafregister werden verricht;
- er verbeterende stukken werden uitgereikt aan de medecontractant.

En ook al zou er geen sprake zijn van een onrechtmatige verrijking voor het reisbureau in geval van teruggaaf, dan nog slaagt het reisbureau er niet in aan te tonen welke klanten btw-plichtige zijn en welke particulieren. Dat is nochtans voor het Antwerpse hof cruciaal want als het reisbureau teruggaaf krijgt van btw die is aangerekend aan – en dus mogelijk ook afgetrokken door – een btw-plichtige afnemer, zonder dat die afnemer weet dat hij die afgetrokken btw moet terugstorten (waarvoor het verbeterend stuk dient), dan zou er een verlies ontstaan voor de Schatkist, en dat is in strijd met de neutraliteit van het btw-stelsel.

**Antwerpen : niet
uitgaan van
ongerechtvaardigde
verrijking als principe**

Ook al viel de uitspraak dan negatief uit, belangrijk is toch dat het hof van beroep er niet zo maar van uitgaat dat een btw-plichtige die teruggaaf krijgt van door hem teveel afgedragen btw, zich automatisch ten onrechte zou verrijken.

In de zaak Stadeco oordeelde het Hof van Justitie met betrekking tot het begrip onrechtmatige verrijking dat het relevant kan zijn of tussen partijen vaste vergoedingen voor de diensten zijn afgesproken, dan wel basisbedragen die met de toepasselijke btw worden vermeerderd. In het eerste geval is volgens het Hof mogelijk geen sprake van ongerechtvaardigde verrijking. Maar het is aan de nationale rechter om die analyse te maken (HvJ 18 juni 2009, C-566/07).

Dat die tweede voorwaarde die de minister stelt (terugbetaling aan de btw aan de klant), zo goed als nooit vervuld zal kunnen worden door de exploitant van een saunacomplex, aangezien die geen gegevens heeft van wie de afgelopen jaren hoeveel betaald heeft, is waarschijnlijk ook de reden dat de minister ze stelt. Maar is die eis wel verzoenbaar met de Europese regels ?

**maar is eis
terugbetaling
verzoenbaar met
Europese wetgeving ?**

**klant betaalt wat hij
bereid is te betalen,
wat btw-tarief ook is**

Als een particulier € 25 betaalt voor de toegang tot een saunacomplex, dan is dat ons inziens de prijs die hij bereid is voor die dienst te betalen, *ongeacht het btw-tarief*. Als de exploitant van de sauna teruggaaf kan krijgen van de teveel afgedragen btw die in die € 25 is begrepen, houdt dat ons inziens geen onrechtmatige verrijking in voor die exploitant. Want met een lager btw-tarief zou hij wellicht nog altijd € 25 (incl. btw) hebben kunnen vragen. Belangrijk is volgens ons alleen dat de exploitant kan aantonen dat er geen btw-plichtige klanten bij betrokken zijn, die de btw mogelijk hebben kunnen recupereren. De vaststelling dat bv. geen enkele factuur is uitgereikt, waardoor de afnemers nooit in de gelegenheid zijn geweest de betaalde btw te recupereren, zou eventueel een belangrijke rol kunnen spelen.

korte berichten

Vrijstelling bedrijfsvoorheffing wetenschappelijk onderzoek : regels voor advies over projecten

Koen JANSSENS

**project moet
beantwoorden aan
nieuwe definitie
wetenschappelijk
onderzoek**

Sinds 1 juli 2013 is de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor onderzoekers opgetrokken van 75 naar 80 % (zie *Fisc. Act.* 2013, 7/1 en 25/10). In ruil wil de overheid wel het aantal onderzoeksprojecten strakker aflijnen. Daarom is een omschrijving van wetenschappelijk onderzoek in de wet gezet (art. 275³ § 3 WIB 92). Alle nieuwe projecten moeten vanaf 1 januari 2014 aan die definitie voldoen (bestaande projecten vanaf 1 januari 2015) en aangemeld worden. Om enige rechtszekerheid te bieden op dat punt, wordt wel de mogelijkheid geboden om een advies te vragen aan de POD Wetenschapsbeleid (POD staat voor programmatorische federale overheidsdienst). Die zal nagaan of het project voldoet aan de nieuwe omschrijving in artikel 275³ en of de onderzoekers de juiste diploma's hebben.

Melden

www.belspo.be

Melding van een onderzoeksproject is hoe dan ook verplicht. De melding hoeft niet voorafgaand te gebeuren, maar de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan pas toegepast worden vanaf het moment dat de melding gebeurd is. De melding moet gebeuren bij de POD Wetenschapsbeleid. Daarvoor kan men terecht op de homepage van de POD (www.belspo.be – klikken op het grijze/blauwe beeldvak in het midden van de derde kolom : 'Aanmelding bedrijfsvoorheffing O&O'). Men komt dan uit op een lijst veelgestelde vragen, waar men onder vraag 3 of 4 kan doorklikken naar het aanmeldingsformulier.

**structurele
programma's : overleg**

De POD maakt een onderscheid tussen projecten en programma's. Specifieke of gerichte («punctuele») projecten, bijvoorbeeld een concrete toepassing, kunnen onmiddellijk aangemeld worden. Daarnaast zijn er continue, structurele of recurrente onderzoeksactiviteiten met algemene doelstellingen. Die konden tot nu toe niet elektronisch aangemeld worden. De POD vraagt een afspraak te maken (via T 02/238 35 97 of mail pierre.moortgat@belspo.be). De POD kan dan samen met de onderneming «een raamwerk bespreken waarbinnen de aanmelding van deze programma's kan gebeuren». Sinds deze week is ook elektronische aanmelding van die structurele of recurrente programma's op de site mogelijk, weliswaar «na overleg». Dergelijke programma's vallen overigens meestal in de categorie 'bestaande' onderzoeksactiviteiten, waarvoor aanmelding pas verplicht is vanaf 1 januari 2015. Voor aanmelding heeft men dus nog tijd tot eind 2014.

**uitgebreid doel,
methode en context
schetsen**

Voor de melding van projecten moet heel wat informatie aangeleverd worden. Naast algemene gegevens zoals begin- en (geplande) einddatum van het project, en een lijst van de onderzoekers (met rijksregisternummer, taakomschrijving en diploma's), moet op verschillende punten een uitvoerige toelichting gegeven worden. De POD vraagt namelijk een technische omschrijving in 200 à 400 woorden van de doelstellingen (welke wetenschappelijke of technologische vooruitgang als het gaat om fundamenteel onderzoek resp. technologische ontwikkeling, welke nieuwe kennis en vaardigheden als het gaat om industrieel onderzoek), de concrete onderzoeksactiviteiten, de situering in de context van het bedrijf, de hypothesen die zullen worden getoetst of geformuleerd (als het om fundamenteel onderzoek gaat), de nieuwe of verbeterde producten of diensten of procédés die men op het oog heeft (als het gaat om industrieel onderzoek), of welke obstakels men tracht te overwinnen (als het gaat om experimentele ontwikkeling). En als het om de ontwikkeling van software gaat, moeten nog verschillende andere punten toegelicht worden.

**bewijs aanmelding
bewaren**

Aangezien de projecten of programma's enkel in aanmerking komen voor de vrijstelling van BV als ze zijn aangemeld bij de POD Wetenschapsbeleid, zijn de ondernemingen verplicht om het bewijs van de aanmelding ter beschikking te houden van de administratie (nieuw punt III h) in bijlage III^{ter} KB/WIB 92).

Advies

**komt project in
aanmerking voor
vrijstelling ?**

Naast de melding kan men bij de POD Wetenschapsbeleid ook terecht voor een *advies* over een onderzoeksproject. Het gaat dan om een soort ruling, waarbij de POD zich uitspreekt over de vraag of aan alle fiscale voorwaarden voldaan is. In tegenstelling tot de melding is een advies facultatief. In de praktijk is er wel een overlapping omdat elk project dat gewoon aangemeld wordt, ook 'gevalideerd' wordt door de POD. Voor elk aangemeld project of programma beoordeelt de POD ook of het aan de criteria voor de fiscale gunstmaatregel voldoet. Als dat in de ogen van de POD niet het geval is, verliest de onderneming het recht op de vrijstelling van doorstorting. Maar het kan eventjes duren voor die 'validatie' gebeurt. Het voordeel van een 'advies' is dus dat men sneller rechtszekerheid heeft (in principe ten laatste na drie maanden – zie hieronder). Bovendien is er ruimte voor overleg met de aanvrager tijdens een adviesprocedure, zodat die zijn standpunt kan laten horen.

sneller zekerheid

Een vraag om advies gebeurt via de meldingsprocedure (zie hierboven), aangezien die laatste toch verplicht doorlopen moet worden. De aanvraag kan schriftelijk of elektronisch.

KB legt nu regels vast

In theorie is een adviesaanvraag al mogelijk sinds 1 januari 2014 voor nieuwe projecten, maar het KB met de te volgen procedure is nu pas gepubliceerd (nieuw art. 95³ KB/WIB 92).

Volgens het KB moet de adviesaanvraag «zoveel mogelijk elementen bevatten», en het somt er zelf enkele essentiële op :

- de identiteit van de aanvrager en eventuele andere betrokken partijen;
- de beschrijving van de onderzoeks- of ontwikkelingsprojecten of -programma's waarvoor het advies wordt gevraagd;
- in welke categorie het onderzoeksproject valt (fundamenteel onderzoek, industrieel onderzoek of experimentele ontwikkeling) en waarom;
- de volledige identiteit van de werknemers en hun nationaal nummer;
- elementen die aantonen dat de werknemer tewerkgesteld zal zijn in onderzoeks- of ontwikkelingsprojecten of -programma's;
- de vereiste diploma's van de onderzoekers (art. 275³ § 2 WIB 92).

**antwoord na drie
maanden**

In principe antwoordt de POD binnen drie maanden (vanaf het moment dat het dossier volledig is – als dat niet zo is, wijst de POD daarop binnen de maand). Die termijn kan «in overleg» worden «aangepast». Als er geen antwoord komt binnen de termijn, staat dat echter niet gelijk aan een positief antwoord.

bindend advies

Het advies is bindend. Als het antwoord positief is, heeft men dus zekerheid. Daarentegen verliest de betrokken onderneming het fiscale voordeel – ook retroactief – als de POD vindt dat het project niet onder de nieuwe omschrijving valt. Desgevallend moet de sinds 1 januari niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing alsnog doorgevoerd worden aan de Schatkist. Er is wel een beroepsmogelijkheid : de aanvrager kan een negatief advies aanvechten voor de fiscale rechtbank van eerste aanleg (niet bij de Raad van State) (advies Raad van State bij het KB, randnr. 5.2).

ook fiscus

Niet alleen de betrokken onderneming maar ook de fiscus kan een advies vragen aan de POD (nieuw art. 95⁴ KB/WIB 92). Ook voor de fiscus is het advies bindend, zij het alleen in de aanslagfase, niet in de geschillenfase. Dat de fiscus een advies in handen heeft, belet dus niet dat de belastingplichtige bezwaar indient tegen een weigering van de fiscus om de vrijstelling toe te passen. De belastingplichtige krijgt altijd een kopie van het advies. De fiscus kan overigens ook een advies vragen over projecten van vóór 2014, bijvoorbeeld in het kader van de controles die momenteel op grote schaal gebeuren of in de bezwaarfase.

Agenda

- RSZ**
30.04 30.4 : Betaling van het saldo van de voor het 1e kwartaal verschuldigde bijdragen
- Milieuheffingen**
 30.4 : aangifte afvalheffing m.b.t. het eerste kwartaal van 2014 (art. 50 decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, *BS* 28 februari 2012)
- Fiches**
 30.4 : uiterste indieningsdatum voor fiches 281.40 (lijfrenten) en 281.45 (auteursrechten)
- Coöperatieve vennootschappen**
 30.4 : In geval van kapitaalverhoging in 2013 die niet bij authentieke akte is vastgesteld : betalen van de registratierechten op de nettoverhoging
- 05.05** **RSZ**
 05.05 : Storting van het 1e voorschot voor het 2e kwartaal van 2014, gelijk aan 30 % van de voor het 2e kwartaal 2013 verschuldigde bijdragen (alleen ondernemingen die het vorige kwartaal meer dan € 6 197,34 bijdragen hebben aangegeven)

In het Staatsblad van 31 maart tot 1 april 2014

vrijstelling BV
 onderzoekers :
 adviesprocedure

Koninklijk besluit van 23 maart 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92 inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing in toepassing van artikel 275³, §§ 2 en 3, van het WIB 1992 (*BS* 31 maart 2014, 1e ed, 27793) (*zie p. 10*)

Indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand maart 2014 (*BS* 31 maart 2014, 1e ed, 27983) *De index bedraagt 100,72 punten, t.o. 100,66 in februari 2014. De gezondheidsindex staat op 100,79 punten. Het rekenkundig gemiddelde van de laatste vier maanden is 100,64 punten. De spilindex is niet overschreden.*

Koninklijk besluit van 26 maart 2014 houdende wijziging van verscheidene reglementaire bepalingen om hen in overeenstemming te brengen met de hervorming van de gerechtelijke arrondissementen (*BS* 31 maart 2014, 2e ed, 28031) (*territoriale bevoegdheid fiscale rechtbanken van eerste aanleg die hun zetel niet hebben op dezelfde plaats als een hof van beroep – voor die laatste rechtbanken wordt dat geregeld in de wet – na de herindeling van de gerechtelijke arrondissementen*)

Raad van State. Bericht (*BS* 1 april 2014, 28359 en 28361) *Vordering tot nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van Maldegem van 20 december 2013 houdende goedkeuring van een algemene gemeentebelasting op de economische bedrijvigheid (aj. 2014-2019), en van de gemeenteraad van Beringen van 14 oktober 2013 houdende belasting op onbebouwde bouwgronden (aj. 2013-2019).*

kassa horeca voorgelegd
 aan Raad van State

Raad van State. Bericht (*BS* 1 april 2014, 28360) *Vorderingen tot nietigverklaring van het KB van 15 december 2013 tot wijziging van het KB nr. 1 (BS 20 december 2013), door o.m. Horeca Limburg. Het betreft de geregistreerde kassa voor de horeca en de gespreide invoering ervan.*

colofon

Kernredactie: Bart Buelens (Tax Director Ernst & Young), Mark Delanote (advocaat DLA Piper, docent VUB), Tom Jansen (Directeur Beleidsceel Fraudebestrijding), Willy Maeckelbergh (Erevoorzitter Fiscale Hogeschool, Voorzitter IBC), Kristof Spagnoli (advocaat Eubelius), Joke Vanden branden (advocaat Elegis), Yves Verdingh (Head of Tax BNP Paribas/Fortis), René Willems (Senior Counsel PwC). **Vaste medewerkers:** L. De Greef, F. Desterbeck, M. Govers, M. Maus, J. Opreel, L. Vandenbergh, P. Wille, e.a. **Oprichter AFT:** Albert Tiberghien (†). **Eindredactie:** Koen Janssens – koen.janssens@kluwer.be. **Online archief** gratis consulteerbaar op www.monkey.be. Vraag uw toegangscode aan de Kluwer klantenservice. **Fiscale Actualiteit** is een uitgave van Kluwer – www.kluwer.be. **Verantwoordelijke uitgever:** Hans Suijkerbuijk, Raghen Business Park, Motstraat 30, B-2800 Mechelen. **Kluwer klantenservice:** tel. 0800 40 300 (gratis oproep) – +32 15 78 76 00 (vanuit het buitenland), fax 0800 17 529, e-mail: info@kluwer.be. ISSN: 2032-0892 © 2014 Wolters Kluwer Belgium NV. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever.